

Betleri, forekommer det mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, hvis der i § 1 var, ligesom i § 3 om Betleri, udtrykkeligt fastsat, at den skulde bestaae i simpelt Fængsel indtil 16 Uger eller Fængsel paa Band og Brød indtil 30 Dage, idet Domstolene da under formildende Omstændigheder, navnlig for saadanne Løsgængere, der omtales i § 2, kunde fastsætte simpelt Fængsel, ligesom ogsaa for saadanne Personer, som formedelst deres Alder, nemlig naar de ere under 18 Aar eller over 60 Aar, ikke kunde straffes med Fængsel paa Band og Brød. Jeg finder det hensigtsmæssigt, at Løsgængerer og Betleri i Gjentagelses-tilfælde ikke længere skal straffes med offentlig Arbejde; men at paa den anden Side Bagabønder og Landstrygere, især naar de tillige gjøre sig skyldige i kvalificeret Betleri ved forstilt Skade, eller ved paatrængende Afsærd eller deslige, i nok saa hyppige Gjentagelsestilfælde blot skulde straffes med Fængsel paa Band og Brød, forekommer mig at være en Mangel ved Lovudkastet. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det ærede Things Overveelse, om der ikke i Forbindelse med Fængsel paa Band og Brød kunde anvendes en legemlig Straf af Klotting, saaledes som der i den allerhøjeste Parolbefaling af 17de October 1836 er fastsat for Militaire. I den samme Parolbefaling forekommer der endvidere 2 Grader af Band- og Brøds-Straffen; i den ene Grad bliver Straffen udholdt i et simpelt Fængsel, i den anden Grad udholdes den i et strengere Fængsel. Det strenge Fængsel er aldeles mørkt, der gives ingen Madrats; og der er intet andet Leie end en simpel Brix; en saadan Straf er betydeligt strengere end simpelt Fængsel paa Band og Brød. Jeg mener derfor, at Landstrygere og Bagabønder, især deleseth, naar de tillige gjøre sig skyldige i kvalificeret Betleri, da Straffen ikke kan cumuleres, passende kunde indømmes den strengere Straf. Det forekommer mig derfor, at det var vel værd at tage under Overveelse, om der ikke i den civile ligesom i den militaire Lovgivning kunde anvendes tvende Grader af Band- og Brøds-Straffen. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte.

Klein: Det ærede Thing vil have seet, at det foreliggende Lovudkast er fremkommet efter Indstilling fra den Commission, der under 22de Februar d. A. blev nedsat til at tage del ifølge Commissorium af 18de August 1850 udarbejde Udkast til en Straffelovbog for Kongeriget Danmark under Drøftelse og Behandling. Jeg har selv den Ære at være Medlem af denne Commission, og da det forelagte Udkast med de Motiver, der ledsage samme, med en enkelt ubetydelig Modification er overeensstemmende med det Udkast og de Motiver, som den nævnte Commission i sin Tid tilstillede Justitsministeriet, er det en Selvfølge, at jeg ikke kan have noget Væsentligt at indvende mod Udkastet, navnlig da jeg hører til den Majoritet i Commissionen, som har udtalt sig imod, at Straffen for Løsgængerer i Gjentagelsestilfælde skulde kunne stige til offentligt Arbejde. — Thinget vil nemlig have seet af Motiverne til § 1, at der i Straffelovbogs-Commissionen har hævet sig Stemmer for, at i Tilfælde af særdeles hyppig Gjentagelse af Forseelsen og, under andre graverende Omstændigheder skulde Straffen for Løsgængerer kunne stige til offentligt Arbejde i nogle Aar.

I Udkastet er der imidlertid en Paragraph, som Justitsministeriet har givet en bestemt For- mulering, der forøvrigt i det Væsentlige ganske er stemmende med den Henstilling, som Straffelovbogs-Commissionen havde tilladt sig; det er § 4, som gaaer ud paa, at „hvor Fattig- og Arbejdshuse have en saadan Indretning, at de, dertil kunne ansees skillede, kan Justitsministeriet bestemme, at de med Hensyn til Afsoning af de i §§ 1 og 3 nævnte Straffe skulde ansees som Tvangsarbejdshuse“. Man vil af Motiverne til denne Paragraph have seet, hvorfor Commissionen ikke har anset det for rigtigt i den Retning at fremkomme med et bestemt Forslag i Lovsform, at det nemlig er, fordi man ingenlunde overalt i Landet, ja, end- ogsaa kun paa meget faa Steder, har Tvangs- arbejdshuse af den Beskaffenhed, at man nu uden Videre kan inddømme Løsgængere eller Betlere i dem; man fandt det derfor rigtigst, at Justitsministeriet efter en nærmere Under- søgelse, og efterat have truffet nærmere For-